

Zoom12: "Sin" and "Atonement"

Source Sheet by Shmuel Vefffer

► More info ►

Exodus 30:10

(10) Once a year Aaron shall perform atonement upon its horns (of the altar) with blood of the sin offering of atonement; atonement shall be performed upon it once a year throughout the ages. It is most holy to the LORD.

שמות ל"י

(י) וכפר אהרן על־קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה וכפר עליו לדתים קדש־קדשים הוא ליהוה: (פ)

Leviticus 17:11

(11) For the life of the flesh is in the blood, and I have assigned it to you for making atonement for your lives upon the altar; it is the blood, as life, that effects atonement.

ויקרא י"ז:יא

(יא) כי גוף־הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על־המזבח לכפר על־נפשתיכם כִּי־הדם הוא בגוף־שכפר:

What if you couldn't afford a large animal sacrifice during the Temple period?

Leviticus 5

(6) And he shall bring as his penalty to the LORD, for the sin of which he is guilty, a female from the flock, sheep or goat, as a sin offering; and the priest shall make expiation on his behalf for his sin.

(7) But if his means do not suffice for a sheep, he shall bring to the LORD, as his penalty for that of which he is guilty, two turtledoves or two pigeons, one for a sin offering and the other for a burnt offering.

(11) And if his means do not suffice for two turtledoves or two pigeons, he shall bring as his offering for that of which he is guilty a tenth of an ephah of choice flour for a sin offering; he shall not add oil to it or lay frankincense on it, for it is a sin offering.

(12) He shall bring it to the priest, and the priest shall scoop out of it a handful as a token portion of it and turn it into smoke on the altar, with the LORD's offerings by fire; it is a sin offering.

ויקרא ה'

(ו) והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מ־הצאן כשפיה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:

(ז) ואם־לא תגיע ידו־גי שח־הביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בג־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה:

(יא) ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או־לשני בג־יונה והביא את־קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת היא:

(יב) והביאה אל־הכהן וקמץ הפהן | ממנה מלוא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבחה על אש־יהוה חטאת הוא:

(יג) וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַתָּה
מֵאֵלָה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיטָה לִפְנֵהוּ כַּמִּנְחָה: (ס)

(13) Thus the priest shall make expiation on his behalf for whichever of these sins he is guilty, and he shall be forgiven. It shall belong to the priest, like the meal offering.

The Hebrew word for "Sin" - "Chet" is an archery term

Sin	×	חטא
Forgiveness		סְלִיחָה
Repentance		חזרה בתשובה
Regret		חֲרָטָה
Atonement		כִּפּוּרָה

מַחֲטִיא אֶת הַמִּטְרָה

1. לא פוגע במטרה, נכשל בקליעתו (על יסוד שופטים כ 16)
2. (בהשאלה) לא השיג את מבוקשו, אינו משיג את כוונתו העיקרית

Machti et HaMatarah

1. To cause the "arrow" to not hit the target
2. Metaphorically - to not achieve what you were seeking ... your intended goal.

If the Archer missed his target... what should be his reaction?

Take out another arrow and shoot again?

If he really wants to hit the bulls eye, he needs to change something before trying again.

1. Admit he made a mistake.. don't blame it on something or someone else.
2. Remove himself from the cause that led him to err.
3. Regret focusing on something that wasn't as important as hitting his target.
4. Resolve not to repeat the mistake next time.

What is the "Target" as Defined by the Torah?

Sin-Mistake must always be defined in context of the goal.

Repentance - Teshuva

Numbers 5:6-7

(6) Speak to the Israelites: When a man or woman commits any wrong (sin-*chet*) toward a fellow man, thus breaking faith with the LORD, and that person realizes his guilt, (7) he shall confess the wrong that he has done. He shall make restitution in the principal amount and add one-fifth to it, giving it to him whom he has wronged.

במדבר ה' ו' ז'

(ו) דבר אל־בני ישראל איש או־אשה כי יַעֲשֶׂה מִכָּל־חַטָּאת הָאֵלֶּם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאִשְׁמָה הִגִּישׁ הָהוּא: (ז) וְהִתְנַדָּו אֶת־חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב אֶת־אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמִּישְׁתּוֹ יִסֹּר עָלָיו וְנָתַן לְאִשֶּׁר אָשָׁם לוֹ:

Maimonides (Rambam) - Hilchot Teshuva - Laws of Repentance

Mishneh Torah, Repentance 1:1

(1) All commandments of the Torah, whether they be mandatory or prohibitive, if a man violates any one of them, either presumptuously or erroneously, when he will repent himself and turn away from his sinful way, he is obliged to confess before God, blessed is He! even as it is said: "When a man or woman shall commit any sin.... Then they shall confess their sin which they have done (Num. 5.6–7), which is a confession (*viduy*) of words.

Such confession is a positive commandment. How is the verbal confession made? The sinner says: "I beseech Thee, *HaShem*! I have sinned; I have been obstinate; I have committed profanity against Thee, particularly in doing thus and such. Now, behold! I have changed and am ashamed of my actions; forever will I not relapse into this thing again." This is the elementary form of confession (*viduy*);

Likewise all those who bring sin-offerings or trespass-offerings, when they offer their sacrifices (*Korbanot*), whether for their errors or for their spitefulness, find no atonement in their sacrifices, unless they repent, and deliver themselves of a verbal confession, even as it is said: "He shall confess that he hath sinned in that thing" (Lev. 5.5)

Mishneh Torah, Repentance 2:2-3

(2) What is repentance?

STOP

The sinner shall cease sinning, and remove sin from his thoughts, and wholeheartedly conclude

משנה תורה, הלכות תשובה א' א'

(א) כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֶׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחַטָּאוֹ חַיֵּב לְהִתְנַדָּו לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנַאֲמַר (במדבר ה' ו') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשֶׂה" וְגו' (במדבר ה' ז') "וְהִתְנַדָּו אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוֹי דְּבָרִים.

וְדוֹי זֶה מִצְוַת עֲשֶׂה. כִּיצַד מִתְנַדִּין. אוֹמֵר אָנָּה ה'שֵׁם חַטָּאתִי עֲוִיתִי פָשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כֶּךָ וְכָךְ וְהָרִי נִחַמְתִּי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדָבָר זֶה. וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוֹי.

וְכֵן בַּעֲלֵי חַטָּאוֹת וְאֲשָׁמוֹת בָּעֵת שֶׁמִּבִּיאִין קָרְבָּנוֹתֵיהֶן עַל שִׁגְגָתָן אוֹ עַל זְדוּנָן אֵין מִתְכַּפֵּר לָהֶן בְּקָרְבָּנָם עַד שִׁיעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה וְיִתְנַדָּו וְדוֹי דְּבָרִים שְׁנַאֲמַר (ויקרא ה' ה') "וְהִתְנַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ".

משנה תורה, הלכות תשובה ב' ב'-ג'

(ב) ומה היא התשובה.

הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר

not to revert back to it, even as it is said: "Let the wicked forsake his way" (Is. 55.7);

REGRET

so, too, shall he be remorseful on what was past, even as it is said: "Surely after that I was turned, I repented" (Jer. 31. 19).

RESOLVE NOT TO REPEAT

In addition thereto he should take to witness Him Who knoweth all secrets that forever he will not turn to repeat that sin again, according to what it is said: "Say unto Him.... neither will we call any more the work of our hands our gods" (Hos. 14.3-4).

VERBAL CONFESSION - VIDUY

It is, moreover, essential that his confession shall be by spoken words of his lips, and all that which he concluded in his heart shall be formed in speech.

SINCERE

(3) He who confesses by speech but has not his heart's consent to abandon his erstwhile conduct, behold him, he is like one taking an immersion of purification and in his grasp is an impure creeping thing, when he knows the immersion to be of no value till he cast away the impure creeping thing. Even so it is advised to do, saying: "But whoso confesseth and forsaketh them shall obtain mercy" (Pro. 28. 13). In confessing to God, it is obligatory to name the sin, even as it is said: "Oh, this people have sinned a great sin, and have made them a god of gold" (Ex. 32.31).

בְּלִבּוֹ שָׁלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נה ז) "יִעָזֹב רִשְׁעוֹ דְּרָכּוֹ" וגו'.

וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא יט) "כִּי אֲחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי".

וְיַעֲזִיד עָלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לַעֲוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יד ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֶׂה יְדִינוּ" וגו'.

וְצָרִיךְ לְהַתְּוֹדוֹת בְּשִׁפְתָּיו וְלֹא מִן הַלֵּב עֲנִינּוֹת אֵלּוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּלִבּוֹ:

(ג) כָּל הַמִּתְוֹדֶה בְּדִבְרֵים וְלֹא גָמַר בְּלִבּוֹ לַעֲזֹב הָרִי זֶה דּוּמָה לְטוֹבֵל וְשָׂרֵץ בְּיָדוֹ שֶׁאֵין הַטְּבִילָה מוֹעֵלָת לֹא עַד שִׁישְׁלִיף הַשָּׂרֵץ. וְכֵן הוּא אֹמֵר וּמִדָּה וְעֵזֶב יִרְחֹם. וְצָרִיךְ לְפָרֹט אֶת הַחֲטָא שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לב לא) "אֲנִי חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְּדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב":

Four Steps of Teshuva - Repentance

1. Separate yourself from the "sin"
2. Admit in words before God (*viduy*)
3. Regret (*charata*) - not Guilt
4. Resolve not to repeat the same mistake

Story of the Girl and the Party Dress

Metaphor for -

Sin (chet)

Forgiveness (slichah, mechilah)

Repentance (teshuva - viduy, charata, kabbala lahava)

Sacrifice - Giving Up Something? - as Atonement

Sacrifice - *Korban*

Close - *Karov*

To Sacrifice - *LeHakriv* - to cause to come close

קרבן

קרוב

להקריב

The "Scape Goat" on Yom Kippur Atones

Mishneh Torah, Repentance 1:2

(2) The Azazel-goat, because it is atoning for all Israel, the High-Priest confesses over it in the speech of all Israel, as it is said: "And confess over it, all the iniquities of the children of Israel" (Lev. 16:21).

The Azazel-goat, moreover, atones for all transgressions mentioned in the Torah, both, minor and major, whether one committed it in spite or whether he committed it in error, whether it was done by him knowingly or unknowingly—for everything the Azazel-goat atones, provided the sinner did repent.

But if he doesn't repent, the Azazel-goat atones only for his minor sins. And, what are the minor and what are the major sins? The major sins are such as carry the penalty of death or excision, included among which are also vain and false swearing, although they do not carry the guilt of excision; and all other prohibitive or mandatory commandments which do not carry the punishment of excision are the minor.

משנה תורה, הלכות תשובה א'ב'

(ב) שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ לְפִי שֶׁהוּא כֹפֶרָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל כִּהְיוֹת גָּדוֹל מִתְנַדֵּה עָלָיו עַל לְשׁוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמָר (ויקרא טז כא) "וְהִתְנַדֵּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ מְכַפֵּר עַל כָּל עֲבֵרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, הַקְּלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת, בֵּין שֶׁעָבַר בְּזָדוֹן בֵּין שֶׁעָבַר בְּשִׁגְגָה, בֵּין שֶׁהוֹדַע לוֹ בֵּין שֶׁלֹּא הוֹדַע לוֹ, הַכֹּל מִתְכַּפֵּר בְּשִׁעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ. וְהוּא שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה.

אָבֵל אִם לֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה אֵין הַשְׁעִיר מְכַפֵּר לוֹ אֲלֹא עַל הַקְּלוֹת. וּמָה הֵן הַקְּלוֹת וּמָה הֵן הַחֲמוּרוֹת. הַחֲמוּרוֹת הֵן שֶׁחִיבִין עֲלֵיהֶם מִיתַת בֵּית דִּין אוֹ כָּרֶת. וְשִׁבּוּעַת שָׁוְא וְשִׁקָּר אִף עַל פִּי שֶׁאֵין בָּהֶן כָּרֶת הָרִי הֵן מִן הַחֲמוּרוֹת. וְשִׁאֵר מִצְּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וּמִצְּוֹת עֲשֶׂה שֶׁאֵין בָּהֶן כָּרֶת הֵם הַקְּלוֹת:

When the Temple is not Standing and there is no "Scape Goat"

Mishneh Torah, Repentance 1:3

(3) At this time, when the Temple is not established and, therefore, no altar to atone for us, there is nothing else left for us but repentance. Repentance atones for all sins.

Even one who was an evildoer all his life but repented in the end, not a thing of the wickedness

משנה תורה, הלכות תשובה א'ג'

(ג) בְּזֶמַן הַזֶּה שֶׁאֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם וְאֵין לָנוּ מִזְבֵּחַ כֹּפֶרָה אֵין שָׁם אֲלֹא תְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת.

אֲפִלּוּ רִשָּׁע כָּל יָמָיו וְעָשָׂה תְּשׁוּבָה בְּאַחֲרֹנָה אֵין

is held out against him, even as it is said: "As for the wickedness of the wicked, he shall not fall thereby in the day that he turneth from his wickedness" (Ez. 33.12).

Even the Day of Atonement itself atones only for those who did repent, even as it is said: "For on that day shall the priest make an atonement for you" (Lev. 16.30)

מִזְכִּירִין לוֹ שׁוּם דְּבָר מְרֻשָּׁעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לג
(יב) "רִשְׁעֵת הָרֶשָׁע לֹא יִפְשֹׁל בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ
מִרְשָׁעוֹ".

וְעֲצָמוֹ שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר לְשׁוֹבִים שֶׁנֶּאֱמַר
(ויקרא טז ל) "כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם":

Additional Conditions Between Man to Man

Mishneh Torah, Repentance 2:9

(9) Neither repentance nor the Day of Atonement atone for any save for sins committed between man and God, for instance, one who ate forbidden food;

but sins between man and man, for instance, one injures his neighbor, or curses his neighbor or plunders him, or offends him in like matters, is ever not absolved unless he makes restitution of what he owes and begs the forgiveness of his neighbor.

And, although he make restitution of the monetary debt, he is obliged to pacify him and to beg his forgiveness.

Even he offended not his neighbor in aught save in words, he is obliged to appease him and implore him till he be forgiven by him.

משנה תורה, הלכות תשובה ב' ט'

(ט) אין התשובה ולא יום הכפורים מכפרין אלא על עבירות שבין אדם למקום כגון מי שאכל דבר אסור...

אבל עבירות שבין אדם לחברו כגון החובל את חברו או המקלל חברו או גוזלו וכיוצא בהן אינו נמחל לו לעולם עד שיתן לחברו מה שהוא חייב לו וירצהו.

אף על פי שהתזיר לו ממון שהוא חייב לו צריך לרצותו ולשאל ממנו שימחל לו.

אפילו לא הקניט את חברו אלא בדברים צריך לפייסו ולכַּנֵּס בו עד שימחל לו.

God Wants us to Choose to Have a Relationship with Him

Mishneh Torah, Repentance 5:3

(3) And, this matter is a great and component part, the very pillar of the Torah and its precepts, even as it is said: "See, I have set before thee this day life and good, and death and evil" (Deut. 30.15), and it is, moreover, written: "Behold, I set before you this day a blessing and curse" (Ibid. 11.26).

This is as if saying, the power is in your hand, and whatever human activity man may be inclined to carry on he has a free will to elect either good or evil.

משנה תורה, הלכות תשובה ה' ג'

(ג) וידבר זה עקר גדול הוא והוא עמוד התורה והמצוה שנאמר (דברים ל טו) "ראה נתתי לפניך היום את החיים והמוות" וכתוב (דברים יא כו) "ראה אנכי נתן לפניך היום".

כלומר שההרשות בידיכם. וכל שיתפץ האדם לעשות ממעשה בני האדם עושה בין טובים בין רעים.

And, because of this very subject it is said: "Oh, who would grant that they had such a heart as this, to fear Me, and to keep all my commandments at all times" (Ibid. 5.26).

This is as if saying, that the Creator forces not the sons of man, and makes no decrees against them that they should do good or evil, but that it all is in their own keeping.

ומפני זה הענין נאמר (דברים ה כו) "מי יתן ויהיה לבכם זה להם".

כלומר שאין הבורא כופה בני האדם ולא גוזר עליהם לעשות טובה או רעה אלא הכל מסור להם:

The Purpose of Teshuva is to Bring us Close to God

Mishneh Torah, Repentance 7:6

(6) Great, indeed, is repentance for it brings man nigh to the Shekinah, even as it is said: "Return, O Israel, unto the Lord thy God" (Hosea, 14. 2); and it is further said: "Yet have ye not returned unto Me, saith the Lord" (Amos, 4.6); and it is yet again said: "If thou wilt return, O Israel, saith the Lord, yea, return unto Me" (Jer. 4.1), as if saying: "If thou wilt turn in repentance ye will cleave unto Me".

Repentance brings near the far apart. But yesterday this sinner was hateful to the presence of God, scorned, ostracized and abominate, and to-day he is beloved, desirable, companionable and a friend.

Thou findest, moreover, that in the very language God employs to distance the sinners He employs to bring nigh unto Him the penitent whether the individual or the many, even as it is said: "And it shall come to pass that, instead of that which was said unto them, 'Ye are not My people', it shall be said unto them: 'Ye are the children of the living God'".

משנה תורה, הלכות תשובה ז:ו

(ו) גדולה תשובה שמקרבת את האדם לשכינה שנאמר (הושע יד ב) "שובה ישראל עד ה' אלהיך". ונאמר (עמוס ד ו) "ולא שבתם עדי נאם ה'". ונאמר (ירמיה ד א) "אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב". כלומר אם תחזור בתשובה בי תדבק.

התשובה מקרבת את הרחוקים. אמש היה זה שנאוי לפני המקום משקץ ומרחק ותועבה. והיום הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד.

וכן אתה מוצא שבלשון שהקדוש ברוך הוא מרחיק החוטאים בה מקרב את השבים בין יחיד בין רבים. שנאמר (הושע ב א) "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי".

Repentance Toward the End of Days Before the Third Temple is Built

Deuteronomy 30:1-5

(1) When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which the LORD your God has banished you,

(2) and you return to the LORD your God, and you

דברים ל:א'-ה'

(א) והיה כי יבאו עליך פליהדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים אשר הדיחך יהנה אלהיך שמה:

and your children heed His command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day,

(3) then the LORD your God will restore your fortunes and take you back in love. He will bring you together again from all the peoples where the LORD your God has scattered you.

(4) Even if your outcasts are at the ends of the world, from there the LORD your God will gather you, from there He will fetch you.

(5) And the LORD your God will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and He will make you more prosperous and more numerous than your fathers.

(ב) וְשָׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל
אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:

(ג) וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבְּצֶךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
שָׁמָּה:

(ד) אִם־יִהְיֶה גִדְּמָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׂמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ:

(ה) וְהִבִּיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ
אֲבוֹתֶיךָ וַיְרַשְׁתָּהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּה מְאֹדְךָ:

Watch the Video Session at <https://galileegreen.com/zoom12>

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets